

پان ترکیسم زاید افکار صهیونیستی است

«بخش پایانی»

یهودی تبار بود که میل زیادی به نشان دادن برتری ترک ها داشت موی که تبعه ی فرانسه بود تلاش داشت پیوندهای ترکان با سایر ملل مسلمان را سست نماید و در همین جهت پس از انتشار کتاب خود در زمینه ی تاریخ ترکان (۱۸۹۹) جمعیت هایی متشکل از اعراب و ترک ها را در پاریس دور خود گرد آورد و عملاً تلاش کرد افکار ناسیونالیستی را در این ملت ها تقویت نماید لئون کوهن نیز از یهودی تبار های فرانسه بود آرمینوس وامبری یهودی مجارستانی که در خدمت دولت فحیمه ی انگلستان قرار داشت از جمله ی خاورشناسانی است که بیشترین تاثیر را در جنبش های پان تورانیستی در همان دوران نخست گذاشت موی. یکی از بخش های کتاب خود بنام درویش دروغین در خانات آسیای میانه را به ترک ها اختصاص داد و برای نخستین بار ادعا کرد مردمی در حد فاصل دیوار چین و بالکان زندگی می کنند که همه از یک ملت بزرگ کهن شمرده می شوند و در گذشته در سرزمینی بزرگ و په گانه به نام توران روزگار می گذرانند این کتاب که در سال ۱۸۶۸ در انگلستان چاپ شد سعی داشت به ترکان عثمانی تلقین کند که بر همه ی ملل شرقی برتری دارند و از نواده های چنگیز خان مغول به شمار می روند. در نتیجه بایستی در سایه ی اتحاد ترکي مجد و عظمت گذشته را تجدید نمایند وامبری فرزند یک روحانی یهودی بود و پس از دوران جوانی به خدمت دولت انگلستان در آمد. تلاش وی رودرو قرار دادن عثمانی و روسیه (جهت ناتوان سازی هر دو) و تکه یاره کردن نواحی عرب نشین عثمانی جهت استیلای اروپایی ها برای منطقه بود. جالب آن که بیشتر سیاست مداران موثر در کمیته ی اتحاد و ترقی از کسانی بودند که در عثمانی به آنان دونمته (یهودیان مسلمان شده) اطلاق می گردید و مصطفی کمال نیز تحت نظر همین دسته از افراد پرورش یافت.

عنوان ترک کردن ملل تابعه را نداشت.

• تئورسین های غیر ترک پان ترکیسم

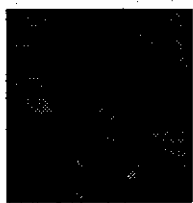
هر چند که امروزه بیش تر نویسنده گانی چون ضیاء گوک آلب، احمد آقاییه نیهال آتسز و اکچورا از نظریه پردازان عمده ی پان ترکیسم و پان تورانیسم شناخته می شوند ولیکن ریشه ی اصلی این مقوله را باید در کتاب ها و نوشته های خاورشناسان غیر ترک یهودی جست و جو کرد. آرتور لملی دیوید نخستین کسی بود که در سال های ۱۸۱۰ تلاش بسیاری را مصروف شعله ور کردن احساسات ملی گرایانه در میان ترکان و یادآوری قومیت ترکي آنان نمود وی در کتاب بررسی های مقدماتی تلاش داشت به ترکان اثبات نماید که دارای نژاد و ملیت برجسته ای هستند و بر سایر ملیت های تابع عثمانی برتری دارند. القابات دیوید که از یهودیان انگلستان بود پیرامون برجسته گی ترک ها بعدها تاثیر زیادی بر نهضت ترکان چون گذاشت. در سال ۱۸۵۱ فواد پاشا و جودت پاشا نوشته های دیوید را به ترکي عثمانی ترجمه کردند و علی ساوی آثار دیوید را اساس نوشته های خود در ارتباط با زبان ترکي قرار داد. دیوید لئون کوهن یکی دیگر از اروپائیان

این ایده که ترکان ملتی بزرگ و هم خون مغولان هستند و در گذشته امپراتوری های نیرومندی را شکل داده اند نخستین بار از سوی نویسنده گان غیر ترک و بیش تر یهودی آرایه گردید.

اندیشه ی سیاسی پان ترکیسم (۱) از ایندولوژی هایی بود که در اواخر حکومت امپراتوری عثمانی میان نخیه گان سیاسی ترک شکل گرفت و گسترش یافت. این اندیشه بر پایه ی تصورات تاریخی و فرهنگی و عمدتاً زبانی در صدد متحد کردن همه ی ترکان جهان در یک کشور و در زیر یک حکومت بنام دولت بزرگ، توران بزرگ یا ترکیه بزرگ بود. عمده تاکید پان ترکیست ها در شناسایی و تعریف عنصر ترک بر پایه و اساس زبان مشترک ترکي شکل گرفته است و بر این باور است که هر آن کس که به این زبان گفتگو کرده یا می کنند وابسته به ملت ترک است. این ایده که ترکان ملتی بزرگ و هم خون مغولان هستند و در گذشته امپراتوری های نیرومندی را شکل داده اند نخستین بار از سوی نویسنده گان غیر ترک و بیش تر یهودی آرایه گردید. چرا که در امپراتوری بزرگ عثمانی که متشکل از نژادها و ملت های گوناگون بود، چندان اهمیت و تاکید بر عنصر ترک و زبان ترکي وجود نداشت. چنان که بسیاری از یونانی ها و اروپایی ها همانند وزیر بزرگ سلطان سلیمان قانونی (ابراهیم) از مسیحیان مسلمان شده بودند که وارد دربار شده بودند و بسیاری دیگر از امپراتورهای عثمانی از مادران روس و اروپایی متولد شده بودند.

در بسیاری از موارد ترک نام تحقیر آمیزی بود که به مردم روستایی، بی سواد و نادان آناتولی به عنوان لقبی استهزایی اطلاق می گردید (۲). در این فرهنگ چه از سوی حکومت و چه از سوی مردم تابع امپراتوری، عثمانی (عثمانلی) به شمار رفتن وجه مشترک همه ی اقوام و ملت ها محسوب می شد و مهم این که حکومت عثمانی نیز هدف و برنامه یا خواستی تحت

«داوود مهرانی»

نقدی بر کتاب «ترکان» نوشته ی حسن راشدی پان ترکیسم وطنی

Turkculuk (1)

(۲) از جمله ضیاء گوک آلب در نوشتاری به این مسئله اشاره دارد که شدت سرکوب هویت ترکي در دوران عثمانی بسیار خشن و شدید بوده و از ترک تنها برای نامیدن مردم علمی و بی سواد استفاده می شد.

اهداف فربنی ها و یهودی ها از طرح پان ترکیسم:

هدف یهودیان از ترویج ملی گرایی افراطی و ساخته گی در جامعه ی روشن فکری ترکیه شعله ور ساختن جنگ داخلی و دشمنی میان ترک ها و اعراب و ایجاد بی ثباتی در مستعمره فلسطین و در نهایت به دست گرفتن کنترل اوضاع در اورشلیم به کمک انگلستان بود. توضیح این که پس از ناامیدی یهودی ها از مذاکرات با سلطان عبدالحمید پیرامون واگذاری فلسطین و قدم به یهودی ها صیونست ها برنامه ی تکه تکه کردن عثمانی و ایجاد جدایی میان و اعراب را طراحی نمودند بر اثر همین دسیسه های صیونستی و استعماری جنبش ترکان جوان (۳) سازمان دهی شد و در ۱۹۰۸ با به قدرت رسیدن سران این جنبش عبدالحمید برکنار گردید بنابر این در نتیجه ی سیاست های استعماری و جدایی افکننده و برتری جویانه کمیته ی اتحاد و ترقی آتش چلبایی میان ترک ها و سایر ملل اروپا زبانه کشید و زمینه برای تسلط یهودی ها بر اورشلیم و لرض مقدس هموار گردید.

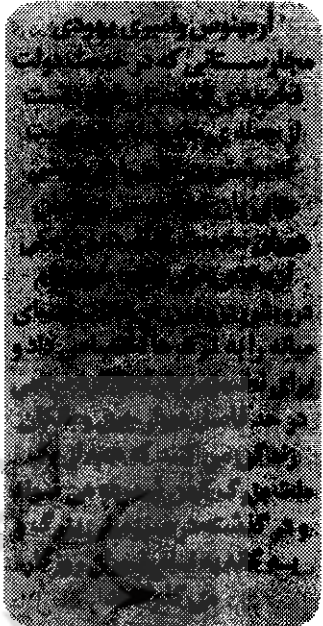
پان ترکیسم در عثمانی:

یوسف آکچور لوغلو (آکچورا) یکی از تئوریسین هایی نام آور پان ترکیسم بود که رساله های وی به نام "سه طرز سیاست" اهمیت فراوانی در میان گروه های ملی گرایی افراطی ترک یافت. آکچورا که از تاتار های کریمه (روسیه) بود ، زیر تاثیر مستقیم پان اسلاویسم قرار داشت. کتاب وی برای نخستین بار در قاهره به چاپ رسید و به تدریج اهمیتی در درجه ی مانفیسست پان ترکیسم پیدا کرد. از نظر وی تنها مبنای هستی واحدی که آنرا ملت ترک می نامید ، عبارت بود از ترک گرایی (پان ترکیسم).

ضیاء گوک آلب _ که مادر وی کرد تبار بود _ از اندیش مندان متأخر پان توریسم محسوب می شود که مقام و جای گاه ویژه ای در میان پان ترکیست ها دارد و پدر پان ترکیسم لقب گرفته است. از نظر وی میهن ترکان نه ترکیه است و نه ترکستان بلکه توران بزرگ کشور جاودانی آنان محسوب می شود. وی برای

پیشبرد امال خود تئوری هایی در زمینه ی اقتصاد جامعه شناسی و سیاست و ... ارائه داد. کدھر کدام باب ویژه ای در زمینه ی پان ترکیسم محسوب می شود.

نیهای آتسز یکی دیگر از تئوریسین های جدید پان ترکیسم بود که اعتقاد داشت

گروه های انسانی را باید بر اساس زبان تقسیم بندی کرد و بر این اساس است که نژاد و نسب ترکها و مغول ها به ریشه ی یکسانی می رسد. او در مقاله ای با عنوان "ترکها از کدام نژاد هستند؟" می نویسد: «مغول هرچه قدر هم وحشی و بیرحم باشد دست کم صاحب مزیت هایی است که یک سرباز و جنگ جو نژاد از سوی دیگر قرابت ترک و مغول امروزه یک حقیقت علمی به شمار می رود. تاریخ و خون این دو بقدری با هم آمیخته است که بررسی جداگانه ی ویژگی های ایشان نا ممکن است.» (۴) وی در فواز ی از همین مقاله اشاره ی ضمنی دارد به این که ملت ترک دارای تمدن کهن سالی نبوده اند. برای مطرح شدن در جهان چنین موضوعی ضرورتی ندارد. در «امروزه برای مباحث شدن به عنوان یک ملت متملن نیازی نیست ثابت کنیم ملتی بوده ایم که تمدن پیش از میلاد مسیح داشته ایم. همان طور که ملت های امروزی اروپا چنین نیستند. به کودکان مان می گویند پدران تان به دلیل زندگی در سرزمین های سرد و خشن و میان ملل

پر جمعیت ، جنگ جویان و سربازان فوق العاده آهسته و آندگی شان صرف جنگ با طبیعت و سایر ملت ها شده است. در عین حال هر زمان که فرصتی پیدا می کردند تمدن های و الایی بر پا می نمودند ولیکن آن برتری را که در جنگ و سربازی به دست آورده اند هنوز در میدان تمدن کسب نموده اند» (۵)

نهاد های نخستین پان ترکیسم:

از نهادهای عمده ای که در اواخر عثمانی با ایده ی ترک گرایی گام در عرصه ی اجتماع نهاد "ترک درنگی" در سال ۱۹۰۸ بود که در اسلامبول تاسیس شد این انجمن ترویج ترکی عثمانی در میان ملل بی گانه به ویژه در میان ترکان بالکان بایران برونسیه چین باتریش و ... را در برنامه ی کاری خود قرار داد. در سال ۱۹۱۲ ترک درنگی جای خود را به "ترک اچاقی" سپرد این انجمن نیز در بیابیه ی خود پیشبرد آموزش ملی و ارتقای سطح علمی و اجتماعی ترک ها را که در صدر ملل اسلامی قرار دارند دانسته و تلاش برای بهبود نژاد و زبان ترکی را در برنامه ی خود اعلام کرد.

پس از شکست عثمانی در جنگ دوم جهانی و واگذاری سرزمین های غربی به اروپا در زمان حکومت کمیته ی اتحاد و ترقی و بنیان گذاری ترکیه ی نوین با مرزهای کنونی در سال ۱۹۲۳ به وسیله ی مصطفی کمال پاشا تب ناسیونالیسم الحاقی گرایانه تا حد زیادی فرو کش کرد. آثار ترک تلاش می کرد برای خشونتی کشور های همسایه به صورت صریح به پان ترکیسم ملن نژاد و بیشتر تلاش خود را مصروف نویسی لاخلی جمهوری نوپای ترکیه می نمود. از جنگ جهانی دوم به این سو نیز ترکیه به دلایلی از سیاست های پان ترکیسم دست کم در ظاهر گریزان بود. در این دوران سرلوحه ی سیاست خارجی ترکیه را اروپایی شدن و غرب گرایی تشکیل می داد. از سوی دیگر قدرت شوروی و ایران مانع نفوذ ترکیه در قفقاز و سرزمین های به اصطلاح ترک نشین (آسیای میانه) در آن دوران شد. به همین دلیل ترکیه در ظاهر چندان فعالیتی در راستای سیاست های الحاقی گرایانه از خود بروز نمی داد و بیشتر انرژی خود را مصروف سرکوب جنبش های کردی و ترک کردن کردها می نمود.

Gene Turkler.(3)
Moğol, ne kadar (4)
medeniyetsiz ve barbar olursa olsun, hiç olmazsa halkı bir askerin meziyetlerine maliktir. Halbuki, Türk-Moğol akrabalığı bugün ilmi bir hakikattir. Bunları tarihleri ve kavlari o' kadar birbirine karıştırmıştır ki, aynı aynı tetkik edilmelerine imkan yoktur. (Atsız (Mecmau, 1931, Sayı: 6

(۵) نیهای آتسز، پیشین.
Bugün medeni bir millet olarak yaşamak için, İsa' dan önceki asırlarda bir medeniyet yaratmış olmaya lüzum yoktur. Nitekim, bugünkü Avrupa milletlerinin hiç biri böyle eski bir medeniyete sahip değillerdir. Türk yavurlarına gıyvet açık olarak söylemeyiz ki: "Senin ataların corak topraklarda, sert iklimlerde ve kalabalık milletlerin arasında yaşadığı için, mülkemmel asker olmuş ve ömrü tabiatla ve milletlerle savaşarak geçmiştir. Buna rağmen fırsat bulduğu zaman, yüksek medeniyetler kurabilmiştir. Fakat askerlikle kazandığı yüksekliği, henüz medeniyet sahasında göstermeğe vakti olmamıştır".
این در حالی است که تمام نویسنده گان پان ترکیسم در ترکیه تا این روز تلاش کرده اند که آنرا به تمدن باستانی کهنی برای خود بترانند و اگر چنین چیزی پیدا نکرده اند از طریق ترک و لغو کردن سایر ملت های باستانی از جمله سومر و ترک اعلام کردن بزرگان سایر ملل از جمله لورینجی برونس ، پور سینا ، نظامی ، ابو مسلم خراسانی ، فارابی ، مولوی بلخی و ... کبود و خلا فرحنگی و شهری گری خود را جبران نمایند.
Milli Hareket Partisi.(6)

• حزب حرکت ملی MHP

همانند امروز هنگام بنیان گذاری جمهوری لاییک ترکیه در ۱۹۲۳ در آن روزگار نیز ارتشیان و افسران ارتش ترکیه (اردو) دارای روحیه ی بالای پان ترکی بودند و برای تسکین دادن شکست های ناشی از جنگ جهانی به دامان این افکار جنگ می زدند . در نتیجه همکاری های نزدیکی با گروه های سیاسی پان ترکیست برقرار می کردند پس از درگذشت آتاترک و گذار از دوران تک حزبی، احزاب چندی در ترکیه تشکیل شدند . حزب حرکت ملی (۶) که اکنون نیز در صحنه ی سیاسی ترکیه حضور دارد یکی از احزابی بود در آن دوران توسط آلپ ارسلان تورکش بنیان گذاری شد .

• کارنامه ی آلپ ارسلان تورکش:

تورکش در سال ۱۹۲۹ با درجه ی سروانی از مدرسه ی جنگ پیاده نظام دانش آموخته شد و در سال ۱۹۳۴ به درجه ی سرهنگی رسید در همین سال به همراه نیهال آتسز به اتهام نزادپرستی و پان تورانیسم محاکمه و به ۹ ماه و ۱۰ روز حبس محکوم شد . در همان سال نخست زندان با حکم دادگاه نظامی آزاد و در سال ۱۹۴۷ از اتهامات وارده تبرئه شد . تورکش در سال ۱۹۴۸ دانشکده ی افسری را به پایان رساند سپس به آمریکا فرستاده شد و در آمریکا تحصیل کرد . در سالهای ۵۷-۱۹۵۵ در واشینگتن در کمیته ی دائمی ناتو به عنوان "هموند هیئت نماینده گی ستاد مشترک ارتش ترکیه" انجام وظیفه نمود . در این سال نیز به تحصیل در رشته ی اقتصاد بین الملل پرداخت . در سال ۱۹۵۹ به آلمان فرستاده شد و سپس به عنوان فرمانده نیروی زمینی ناتو (مدیریت شعبه ترکیه) ارتقاء یافت و به درجه آلبای در ارتش ترکیه نائل گردید .

تورکش در کودتای ۱۹۶۰ ارتش علیه دولت ادنان مندرس در کمیته ی رهبری کودتا (۷) عضو بود . همین جزو ۸ نفر از افسرانی بود که کودتای ۲۷ می ۱۹۶۰ را طراحی و اجرا نمودند (۸) . تورکش اعلامیه ی کودتا را شخصا از رادیو خواند و از آن پس نامش بر سر زبان ها افتاد . وی به علت اختلاف نظرهای داخلی با سایر اعضا از کمیته اخراج و به عنوان مشاور سفیر به دهلی نو فرستاده و از ارتش نیز بازنشسته

دولت های ائتلافی موسوم به جبهه ی ملی گرا به رهبری سلیمان دمیرل در سال های پایانی دهه ی هفتاد شرکت کرد و تورکش سمت معاون نخست وزیر را کسب نمود . در پایان دهه ی هفتاد میلادی درگیری های مسلحانه ی این حزب با چپ گرا ها سبب کشته شدن پنج هزار نفر گردید به طوری که در روزهای واپسین پیش از کودتا به طور متوسط روزانه بیش از ۳۰ نفر به قتل می رسیدند . پس از کودتای ۱۹۸۰ تورکش

به همراه بسیاری دیگر از رهبران سیاسی مانند دمیرل ملریکان و اجویت دستگیر و زندانی شد پس از آزادی او از زندان تلاش های سیاسی حزبی تا مدتی در قالب حزب کوشش ملی پی گیری شد . این حزب پس از کودتای ۱۹۸۰ در جامعه ی ترکیه با افول شدیدی روبه رو شد . MHP در انتخابات پارلمانی ۲۹ نوامبر ۱۹۸۷ کمتر از ۳ درصد آرا را به دست آورد در انتخابات ۲۰ اکتبر ۱۹۹۱ وارد انتخابات نشد (هر چند تورکش به عنوان کاندیدای مستقل از شهر یوزقات راهی مجلس شد) . در انتخابات شهریاری ها در سال ۱۹۸۹ نیز توانسته بود ۴/۳ درصد آرا را کسب نماید . در انتخابات ۱۹۹۵ حزب حرکت ملی با به دست آوردن ۸ درصد آرا موفق به ورود به پارلمان نشد . هر چند پس از سقوط دولت ائتلافی چیلر _ اربکان در سال ۱۹۹۵ و استعفای نماینده های حزب راه راست و پیوستن آنان به این حزب توانست صاحب دو کرسی در مجلس گردد ولیکن پس از مرگ تورکش MHP تا انتخابات سال ۱۹۹۹ نتوانست پیروزی چشمگیری در عرصه ی سیاست انتخاباتی نشان دهد .

MHP خواهان پای بندی به سنت های دیرین ترکیه و کمک به جوامع ترک نشین به مانند ترک های قفقاز و ترکان لویغور چین است . این حزب از طریق کمک های مالی به گروه های قوم گرای سایر کشورها شبکه زیرزمینی فعالیت های پان ترکی را پس از فروپاشی شوروی تشکیل داده است .

با مرگ تورکش "دولت باغچه لی" در سال ۱۹۹۷ طی یک کنفرانس اضطراری به رهبری حزب بر گزیده شد . وی متولد سال ۱۹۲۷ در شهر عثمانیه می باشد و در رشته ی اقتصاد تحصیل کرده . باغچه لی در جوانی در انجمن های ملی گرای اولکو اوچاقلاری (اولکوجولر) فعالیت چشمگیری داشت . در سال ۱۹۷۰ به دبیر کلی فدراسیون ملی دانشجویان ترک

اعلام گردید . وی در سال ۶۳ انجمن صلح و پیشرفت را با هدف گردهم آوردن نیروهای ملی گرا بنیانگذاری کرد . در این سال با طلعت ایدمیر و فتیح گورجان که در تدارک کودتای دیگری بودند وارد همکاری شد ولی به علت به توافق نرسیدن با آن دو کودتا را به دولت گزارش کرد . تورکش در دادگاه نظامی به جرم سازماندهی کودتا محاکمه ولی به جهت لو دادن آن تبرئه گردید .

دیوید لئون گوئن یکی دیگر از اروپائیان یهودی تبار بود که میل زیادی به عثمان دانستن بر ترکی ترک ها داشته وی که تهیه ی فراترجمه بود تلاش داشت پیوندهای ترکان با سایر ملل مسلمان را دست نیافت

در سال ۱۹۶۵ به همراه چند تن از اعضای پیشین کمیته ی اتحاد ملی "حزب جمهوری خواه ملت روستایی C.K.M.P را تاسیس کرد و به عنوان نماینده مردم آنکارا وارد مجلس شد . در سال ۶۹ حزب وی به نام حزب حرکت ملی تغییر نام و نشان سه هلال ماه را به جای نشان ترازو سمبل حزب قرار داد . در سال های ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۳ به عنوان نماینده مردم آدانادر مجلس حضور داشت . تورکش پس از کودتای ۱۹۸۰ که زد و خورد های پان ترکیست ها با گروه های چپ گرا علت اصلی آن بود زندانی شد و تا سال ۱۹۸۵ در حبس بود . او تا سال ۱۹۸۷ از فعالیت سیاسی ممنوع شده بود ولی در این سال با ورود به حزب کوشش ملی M.G.P بار دیگر وارد میدان سیاست شد و در سال ۱۹۹۱ وارد پارلمان گردید . در سال ۹۳ با لغو قانون ممنوعیت فعالیت احزاب نام کوشش ملی را به حزب حرکت ملی تغییر داد . در انتخابات ۱۹۹۵ نتوانست وارد پارلمان شود و به نگارش کتاب روی آورد . آلپ ارسلان تورکش در سال ۱۹۹۷ بر اثر سکته قلبی درگذشت .

• کارنامه ی حزبی و انتخاباتی حزب حرکت ملی پیش از مرگ تورکش:

حزب حرکت ملی (تاسیس ۱۹۶۹) در دهه ی هفتاد میلادی بزرگ ترین سنگر نیروهای پان ترکیست به نام گرگ های خاکستری در ترکیه بود . این حزب دوبار در

رسید و در مبارزات دانشجویی شرکت نمود پیش از پیوستن به MHP به دبیر کلی حزب ملی گرای کار برگزار شده. در زمان حیات تورکش به MHP پیوست و تا معاونت دبیر کل پیش رفت.

در مورد دولت باغچه لی نکته ی قابل توجه این است که وی در واقع پیش از یک سیاست ملل، مامور سازمان اطلاعاتی ترکیه (میت) در حزب حرکت ملی به شمار می رود در آستانه ی انتخابات ۲۰۰۷ نامه ای از آلب ارسلان تورکش در مطبوعات ترکیه منتشر شد که در آن باغچه لی از سوی تورکش مامور میت در حزب حرکت ملی دانسته شده بود. تورکش هم چنین در این نامه که در سال ۱۹۸۳ به یکی از همفکران خود نوشته بود. باغچه لی به عنوان یک عنصر غیر قابل اعتمادی یاد کرده است.

MHP توانست در انتخابات آوریل ۱۹۹۹ پس از سال ها با اقتدار بیشتری وارد پارلمان شود و با داشتن ۱۳۹ کرسی در پارلمان در دولت ائتلافی بلند اجویت شرکت کند.

پیروزی این حزب در این دوره از انتخابات به دلیل نفوذ ناگهانی دو حزب رفاه و راه راست و باز شدن عرصه برای سایر احزاب و نیز دستگیری عبدالله لوجلان رهبر پ.ک.ک در کنیا بود.

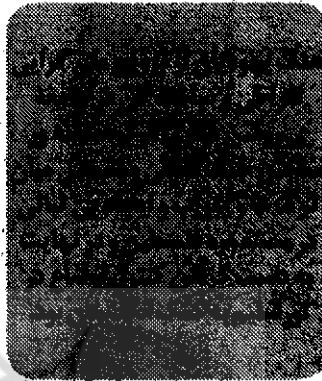
با سقوط دولت ائتلافی اجویت در سال ۲۰۰۲ و پیروزی قاطع حزب عدالت و توسعه MHP از ورود به مجلس بازماند و در حد فاصل سال های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷ فعالیت زیادی در صحنه ی سیاست ترکیه از خود نشان نداد.

دومین موفقیت نسبی حزب حرکت ملی در انتخابات سال ۲۰۰۷ بود. که توانست با کسب ۱۴ درصد آرا بیش از ۷۰ نماینده وارد مجلس نمایندگان و خشونت های فزاینده پ.ک.ک در این دوره نیز باعث افزایش گرایش های ملی گرایانه میان مردم و سران حزب ملی گرایان به سوی MHP شد. سوی دیگر ائتلاف ناموفق حزب راه راست و حزب مام میهن که ابتدا با تبلیغات زیادی اعلام شد ولی سپس با موانع حقوقی روبه رو گشت و در نهایت سبب از دور خارج شدن مام میهن از گردونه ی انتخابات گردید سبب افزایش اقبال MHP بود.

• بهره سخن:

هرچند امروزه بسیاری از روزنامه نگاران و سیاست مدرن ترکیه با نگاه بینانه به مسایل روز تا حد زیادی از پان تورانیسم

فاصله گرفته اند و بیشتر نیروهای ملی ایده ی کنالیسم را مد نظر دارند و لیکن نهاد هایی چون ارتش و سازمان های اطلاعاتی و زیر زمینی و انجمن های اولکو اوجاقلاری و بنیاد تورکش از بنگلوهای اجتماعی هستند که به پان ترکیسم دلن می زنند بسیار دیده شده که افسران رده بالای « اردو» پس از بازنشسته گی دست به تاسیس گروه های پان ترکیستی می زنند و با جذب نیروهای اجتماعی در جامعه عرض اقدام می نمایند.

وجود این نهادها و چنین تحرکاتی نشانگر این واقعیت است که هنوز بخشی از بنده ی سیاسی جامعه ی ترکیه (هر چند محدود) حاضر به پذیرش بسیاری از واقعیت های جهانی نمی باشند. از سوی دیگر دولت های لایبک ترکیه یا در پیش گرفتن برخی سیاست های خارجی ثابت کرده اند هنوز رسوباتی از سیاست های الحاقی گرایانه را در ذهنیات خود دارا می باشند گذشته از برخی اقدامات فرهنگی ترکیه در همین زمینه ها مساله ی اشغال قبرس سیاست تنظیم شده ی تورقوت اوزال (رئیس جمهور سابق) پس از فروپاشی شوروی در قفقاز و آسیای میانه دلیل این مدعا است. از اقدامات آشکار ترکیه در زمینه ی ترک گرای دشمنی با ارمنستان و پذیرفتن مسئولیت کشتار یک و نیم میلیون ارمنی توسط پان ترکیست های کمیته ی اتحاد ترقی در زمان عثمانی، حمایت از دولت باکو در مناقشه ی قره باغ و مهم تر از همه برگزاری نشست های توزک سوی (ترک نژاد) می باشد. این نشست ها که عموماً در آنکارا یا استانبول در سطح سران عالی رتبه ی کشورها برگزار می گردد از زمان فروپاشی شوروی تا سال ۲۰۰۰ با میزبانی ترکیه انجام می پذیرفت پس از یک وقفه ی شش ساله در سپتامبر ۲۰۰۶ هفتمین نشست این اجلاس در آنکارا برگزار گردید هر چند حضور سران کشورهای ترک زبان

در این سلسله نشست ها با کمک مترجم موجب شگفتی و تمام این جریان از سوی سایر کشورها شد ولیکن نکته این حرکت اثبات و نمودار وجود بارقه هایی از گرایش های رمانتیک پان ترکی در میان سیاست مدرن ترکیه می باشد.

در حال حاضر تمرکز سیاسی و البته نا موفق ترکیه در آسیای میانه سبب شده است این کشور نتواند آن طور که باید انتظار داشت در این منطقه نفوذ عمیق داشته باشد. در حالی که کشورهایی چون هند و چین نبض بازار اقتصادی آن منطقه را در دست گرفته اند. ترکیه با سیاستی نا پخته و مه آلود کم ترین نقش اقتصادی و تاثیر سیاسی را در میان کشورهای آسیای میانه که تورقوت اوزال نقش برادر بزرگتر این دولت ها را برای ترکیه در نظر گرفته بود را داراست.

پایان

منابع:

- احمد کاتلمی، امنیت در قفقاز جنوبی، موسسه فرهنگی و مطالعات و تحقیقات ابرار معاصر تهران
- احمد کاتلمی، پان ترکیسم و پان آفریسیسم، موسسه فرهنگی و مطالعات و تحقیقات ابرار معاصر تهران
- جاکوب لاندروب، حمید احمدی، پان ترکیسم یک قرن در تکاپوی الحاقی گری
- ارمنستان و مسائل امنیتی در قفقاز جنوبی، گرانیک استرلین، فصلنامه اران، شماره ۷

